

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: בוכר	שם פרטי: פישל
-------------------	------------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה:		בלועזית BUCHER	
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה:		בלועזית FISZEL	
תאריך לידה: 03.05.1923	מין: נ / ז		
עיר לידה: סאנוק		בלועזית SANOK	
שם פרטי של האב: אהרון		שם פרטי ושם נעורים של האם: שיינדל דינגר	
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה:		בלועזית SANOK	
ארץ המגורים: פולין		ארץ לידה: פולין	
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: (יסודי, תיכון, אוניברסיטה)		מקצוע לפני המלחמה:	
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): סאנוק, לבוב, פולין, סיביר, רוסיה		חבר בארגון או בתנועה:	
במידה והיית בגטו, ציין את שמו			
במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו:			
מקום השחרור:		תאריך השחרור: 1945	
במידה והיית במחנה עקורים, ציין את שמו		לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)?	
מקומות/מחנות בדרך לארץ: סלובקיה		שנת עליה: 1949	
		שם האנייה (אם עלה בדרך הים): גלילה	

<p>נא לכתוב בגוף ראשון</p>	<p>אנא ספרי על קורותיך לפני המלחמה (ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון):</p>
<p>נולדתי במאי 1923 בסאנוק שבפולין, למשפחה בת שלושה ילדים. אבי עבד בחנות לבגדים ואמי היתה עקרת בית. עד לפרוץ המלחמה סיימתי את לימודי בבית הספר ושנה אחת בגימנסיה.</p>	
<p>נא ספרי על קורותיך בזמן המלחמה (ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביונדראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אווקואציה למרכז ברית המועצות):</p>	
<p>עם פרוץ המלחמה ברחתי עם אבי מזרחה. הגרמנים תפסו אותנו וחרזנו הביתה. במשך חמישה חודשים חיינו בבית תחת שלטון גרמני ונשלחתי לעבודות כפייה. כעבור זמן מה אספו הגסטאפו את כל היהודים בכיכר העיר, הם הורו לנו לעבור לצד השני של הגשר החוצה את נהר הסן וזאת עד למחרת בתשע בבוקר, שם, הם אמרו שהרוסים יטפלו בנו. רוב היהודים בעיר עשו כדברם, קרובי משפחתי הליטו להישאר בעיר, הם ניספו. המשך כשתעה חודשים היינו בחסות הרוסים, הם אמרו לנו שמי שרוצה לחזור לפולין עליו להירשם וכך עשינו. כל מי שנרשם נלקח בקרונות רכבת. נסענו במשך כחודשיים ימים עד שהגענו לסיביר. בסיביר העבדו אותנו בכרית עצים עד לשנת 1941, אז הגרמנים תקפו את הרוסים במפתיע. הרוסים אספו את כולנו והודיעו שאנו משוחררים ויכולים לנסוע לאן שנרצה. בחרנו לנסוע דרומה לנהר האוב ולצאת מסיביר. נסענו לכיוון בירת קזחסטאן, שם עבדתי בהעמסת סלק לקרונות. בשנת 1945 נחתם הסכם עם מוסקבה המתיר שחרור של אזרחי פולין.</p>	
<p>אנא ספרי על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ (ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):</p>	
<p>עם תום המלחמה נפטרה אחותי בסיביר מזיהום בגופה. אנחנו חזרנו לפולין. קבלנו תמיכה מארגון הג'וינט כדי לעלות ארצה. הם הובילו אותנו דרך סלובקיה, משם חצינו את הגבול הרגל לאוסטריה ושוכנו בעיר לינץ. בלינץ שהינו במחנה, אחי עלה ארצה והתגייס לצבא ואני נשארתי עם הורי למשך ארבע שנים עד שהועברנו לאיטליה ומשם הפלגנו באונייה "גלילה" לארץ ישראל.</p>	
<p>נא ספרי על חיך בארץ (ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):</p>	
<p>עם עלייתנו ארצה שוכנו במחנה שער העלייה שליד חיפה למשך כשבועיים ואחר כך הועברנו לחדרה. שוכנו בשכונת נווה חיים בעיר, עבדתי בחקלאות בפרדסים ובשנת 1953 התחלתי לעבוד במפעל הנייר בעיר למשך 37 שנים עד יצאתי לפנסיה. יש לי שלושה ילדים ושישה נכדים. אני מתנדב מזה 15 שנים בביטוח הלאומי.</p>	
<p>ראיון: רותם אבני חדרה. נובמבר 2009</p> <p>עריכה: עדי מלכא</p>	